

РЕШЕНИЕ

№ 1264

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11916** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Министерство на земеделието, храните и горите, чрез процесуален представител гл.юрисконсулт К. П. против решение от 20.09.2021г. постановено по НАХД № 14437/2020г. по описа на СРС, НО, 9 състав, с което е отменено наказателно постановление № НП-116/27.08.2020 г. на Министъра на земеделието, храните и горите, с което на основание чл. 53 от ЗАНН на дружеството „Е. И.-К. БЪЛГАРИЯ“ К. с[ЕИК] за административно нарушение по чл.23, ал.1, т.8 вр. чл.73а, ал.2, пр.2 от Закон за прилагане на общата организация на пазарите на земеделски продукти на ЕС (ЗПООПЗПЕС) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000.00 лева. С жалбата излага становище, че постановения съдебен акт е неправилен и незаконосъобразен, а изводите на съда за допуснато нарушение на чл.42, ал.1, т.3 и т.4 и на чл.57, ал.1 ,т.5 ЗАНН са погрешни. Твърди, че както в АУАН, така и в НП е посочена точно и конкретно дата на извършване на нарушението, като и обстоятелствата при които е извършено. Сочи, че от събраните по делото доказателства е безспорно установено извършеното нарушение, също така и наличието на причинно-следствена връзка между нарушението, изразяващо се в бездействие и настъпилия резултат-неизпълнение на

предписание, обективизирано в писмо № 91-111 от 30.01.2020г. моли за отмяна на оспореното решение. В с.з. не изпраща представител.

Ответникът - „Е. И.-К. БЪЛГАРИЯ“ К. –С., чрез адв. С. и адв. К. оспорват жалбата по съображения изложени в представения по делото отговор на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като посочва, че НП е издадено на лице, което не е правосубектно. Претендира присъждане на разноски по списък.

Прокурор Ц. излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XIII – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

СРС е установил следната фактическа обстановка: Дружеството „Е. И.-К. БЪЛГАРИЯ“ К. с[ЕИК] е регистриран в ТРРЮНЦЛ клон на чуждестранния търговец „ЕКОГРУПО И.“ – търговско дружество, създадено и съществуващо съгласно законите Р И., със седалище в [населено място], [улица], с данъчен номер и номер на вписване в регистъра на дружествата в К. 03481400871, Р. 238691, представлявано от законния представител А. С. М..

Към Министерството на земеделието, храните и горите съществува Електронен регистър на лицата, които извършват дейност по производство, преработване, съхранение и търговия на земеделски продукти и храни, произведени по правилата на биологичното производство, и техните подизпълнители. Дружеството жалбоподател е следвало да въвежда в този регистър информация, съгласно наименованието му за дружествата-оператори на растениевъдни обекти 1. [фирма] към 27.02.2020 г. в регистъра растениевъдни обекти; 2. за оператора 3. 3. към 27.02.2020 г. и 3). за оператора 3. П. към 27.02.2020 г. Въвеждането на информацията в регистъра било комплексен процес – участвали оператори, МЗХГ, [фирма] и задълженото ЮЛ. В регистъра не се съдържала информация, обаче, за хронологията и датата и час на въвеждане на конкретните данни, въпреки че данните за трите оператора 1. [фирма], 3. 3. и оператора 3. П. са били въведени и МЗХГ е имало достъп до тази информация. Тази информация имала за цел да осигури функционалностите, необходими за одобряване на кандидати за подпомагане и извършване на проверка на изискванията за плащания по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони, съгласно постановено предписание на Министъра на земеделието, храните и горите в качеството му на надзорен орган по чл.18, ал.2 от Закон за прилагане на общата организация на пазарите на земеделски продукти на ЕС (ЗПООПЗПЕС). Към дружеството „Е. И.-К. БЪЛГАРИЯ“ К. с[ЕИК] били адресирани две предписания. Първото е свързано с неизпълнение в срок на задълженията за въвеждане на информацията в регистъра по чл.16а, ал.1, т.1 от ЗПООПЗПЕС на основание заповед № РД 09-17/18.11.2019 г. на Министъра на земеделието, храните и горите. П. било изпратено на дружеството-жалбоподател с писмо с изх. № 92-565/19.11.2019 г. Към ЮЛ било изпратено второ предписание със същото съдържание с писмо с изх. № 91-111/30.01.2020г. По случая свидетелят Д. Я. Б. в

качеството си на главен експерт в Министерството на земеделието, храните и горите (МЗХГ) извършила проверка.

Срещу дружеството „Е. И.-К. БЪЛГАРИЯ“ К. с[ЕИК] бил съставен АУАН № 5/09.04.2020 г., въз основа на което е постановено НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) с № НП-116/27.08.2020 г. на Министъра на земеделието, храните и горите, с което на основание чл. 53 от ЗАНН на дружеството „Е. И.-К. БЪЛГАРИЯ“ К. с[ЕИК] за административно нарушение по чл.23, ал.1, т.8 вр. чл.73а, ал.2, пр.2 от Закон за прилагане на общата организация на пазарите на земеделски продукти на ЕС (ЗПООПЗПЕС) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000.00 лева.

В хода на производството пред СРС са събрани с административната преписка доказателства, разпитан и актосъставителя Д. Б. и е изпълнена и приета съдебно-компютърна техническа експертиза.

На първо място, СРС приел, че в обжалваното НП е допуснато неотстранимо от съда съществено процесуално нарушение на процесуалните правила на чл.42, ал.1, т., т.3, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН при описание на нарушението с противоречия касателно точно посочена дата и място на нарушението и с липсата на точно, ясно, непротиворечиво и последователно въвеждане на елементите на същото от обективна и субективна страна. На следващо място, че липсва извършено нарушение по чл.23, ал.1, т.8 вр. чл.73а, ал.2, пр.2 от Закон за прилагане на общата организация на пазарите на земеделски продукти на ЕС (ЗПООПЗПЕС) от страна на „Е. И.-К. БЪЛГАРИЯ“ К. с ЕИК:[ЕИК]. Доказателства по делото и кредитираната СКТЕ доказват, че в Електронен регистър на лицата, които извършват дейност по производство, преработване, съхранение и търговия на земеделски продукти и храни, произведени по правилата на биологичното производство, и техните подизпълнители към МЗХГ не се съдържа информация, обаче, за хронологията и датата и час на въвеждане на конкретните данни, въпреки че данните за трите оператора 1. [фирма], З. З. и оператора З. П. са били въведени. Впоследствие МЗХГ е имало достъп до тази информация. Установи се, че въвеждането на информацията в регистъра е комплексен процес – участвали са операторите, МЗХГ, [фирма] и задълженото ЮЛ. По делото не се установява тази информация да не е импортирана в регистъра само поради действията и/или бездействията на дружеството-жалбоподател, доколкото СКТЕ посочи, че във въвеждането и логването ѝ са вземали участие множество лица по веригата. С оглед на горното СРС достигнал до извод за отмяна на процесното НП.

Касационния състав намира, че Решението на СРС е валидно и допустимо, както и материално законосъобразно/за което касационната инстанция следи служебно/, като не са налице допуснати от СРС съществени процесуални нарушения /каквито се твърдят/, а наложеното наказание съответства на тежестта на нарушението. Настоящата инстанция споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи, с оглед на което намира възраженията на касатора в тази посока за неоснователни.

Разпоредбата на чл.42, т.3 ЗАНН е императивна и вменява на актосъставителя

задължение за посочване на точната дата и място на извършване на нарушението. Същото е от значение за проверката по спазване на давностните срокове по чл.34 ЗАНН и чл.81, ал.3 НК, вр. чл.11 ЗАНН. Санционен акт, който не съдържа указания досежно датата и мястото на извършване на нарушението, не очертава по необходимия категоричен начин предмета на доказване в производството, не позволява на съда и на страните да формират категорични изводи относно фактическата и правна страна на нарушението и ограничава правото на защита на наказаното лице. Липсата на минимално изискуемите реквизити на акта по чл.42, т.1-4 ЗАНН, която не позволява на наказващия орган или на нарушителя да формират еднозначни изводи от фактическа и правна страна е съществено процесуално нарушение. Сред възможните процесуални нарушения при издаване на НП, които се явяват основание за отмяната му, могат да се посочат липсата на който и да било от минимално изискуемите реквизити по чл.57, ал.1, т.1-7 ЗАНН, което не позволява на страните и на контролната съдебна инстанция да установят по категоричен и несъмнен начин волята на наказващият орган.

Действително в АУАН е посочено, че е налице неизпълнение на предписанието към 10.02.2020г., която е приета и според касационната жалба за дата на извършване на нарушението. Отделно от в НП като дата на извършване на нарушението, че е безспорно установено неизпълнение към 27.02.2020г. Нито една от двете приети от АНО дати следва да се приеме като дата на извършване на нарушението. Съгласно писмото на министъра на земеделието, храните и горите с изх. № 91-111/30.01.2020 г., с което са дадени задължителни предписания към наказаното дружество, същите е следвало да бъдат изпълнени в срок до 10.02.2020г., от което следва, че нарушението се счита за извършено на 11.02.2020г. Макар и определяема на база събраните по преписката писмени доказателства, датата на извършване на нарушението следва да бъде посочена изрично като такава в АУАН и НП. Недопустимо е нейното извеждане по тълкувателен път, тъй като то ограничава, както правото на защита на уличеното лице, така и възможността на съдебен контрол за законосъобразност по спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН и чл.81, ал.3 НК, вр. чл.11 ЗАНН.

На следващо място, в издаденото наказателно постановление е посочено, че въззивното дружество не е изпълнило задължително предписание на министъра на земеделието и храните, изпратено с писмо № 91-111 от 30.01.2020 г., за изпълнение на задължението си за въвеждане в Електронния регистър на лицата, които извършват дейност по производство, преработване, съхранение и търговия на земеделски продукти и храни, произведени по правилата на биологичното производство, включително подизпълнителите, на цялата информация, която е нужна за осигуряване на функционалностите, необходими за одобряване на кандидати за подпомагане и за извършване на проверка на изискванията за плащания по мярка 11 "Биологично земеделие" от Програмата за развитие на селските райони съгласно задължителното предписание на министъра на земеделието, храните и горите в качеството му на надзорен орган по чл. 18, ал. 2 от Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз. Въпреки това липсва позоваване на конкретна информация, която не е въведена от наказаното лице, което да обуславя и възникване на административнонаказателната му отговорност. Така установеното представлява нарушение в съставения АУАН с № 5/09.04.2020 г. тъй

като липсва описание по същество на самото нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Отделно от това, според приетата от СРС, СКТЕ в Електронен регистър на лицата, които извършват дейност по производство, преработване, съхранение и търговия на земеделски продукти и храни, произведени по правилата на биологичното производство, и техните подизпълнители към МЗХГ не се съдържа информация, обаче, за хронологията и датата и час на въвеждане на конкретните данни, въпреки че данните за трите оператора са били въведени.

В НП е посочено, че по отношение на дружеството това е повторно неизпълнение назадължителни предписания на министъра на земеделието, храните и горите. Дори да се приеме за установено, че ответникът в производството не е изпълнил второ задължително предписание на М. ЗХГ, с което нарушава установеното от нормата на чл. 23, ал. 1, т. 8 от ЗПООПЗПЕС, че контролиращите лица са длъжни да спазват предписанията на надзорния орган по чл. 18, ал. 2 от закона, то "повторно" нарушение по смисъла на легалното определение на § 1, т. 31 от ДР на ЗПООПЗПЕС е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение. Обаче по делото не са ангажирани доказателства, че дружеството ответник е санкционирано в съзвучие в сила НП заради извършено нарушение на чл. 23, ал. 1, т. 8 от ЗПООПЗПЕС.

Неоснователни, според настоящия съдебен състав са инвокираните в с.з., и отговора на касационната жалба, че соченият за нарушител не е правосубектен. Според чл.17а от Търговския закон, клон на чуждестранно лице, регистрирано с право да извършва търговска дейност според националния си закон, се вписва в търговския регистър. Вярно е, че според чл. 83 от ЗАНН, имуществената санкция се налага на юридически лица и еднолични търговци. В случая се касае за клон на чуждестранно лице, който според българското законодателство е приравнен на юридическо лице – същият подлежи на вписване в търговския регистър, води самостоятелни търговски книги и съставя баланс. Т.е., настоящият съдебен състав приема, че на клон на чуждестранно физическо лице може да се наложи имуществена санкция съгласно чл. 83 от ЗАНН, а твърденията на ответника в обратния смисъл са неоснователни.

По изложените съображения настоящият състав на касационната инстанция намира, че обжалваното решение следва да се остави в сила като законосъобразно, тъй като не са налице касационни основания за неговата отмяна.

Предвид изхода на спора и своевременно заявената претенция за присъждане на разноски на ответника по касация се следва адвокатско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с 143, ал. 4 от АПК, което съгласно представените доказателства за заплащането му е в размер на 923,28 лв.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 1, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XIII - ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.09.2021г. постановено по НАХД № 14437/2020г. по описа на СРС, НО, 9 състав.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, храните и горите да заплати на „Е. И.-К. БЪЛГАРИЯ“ К. с[ЕИК] сумата в размер на 923,28 лв., представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: